

РЕШЕНИЕ

№ 504

гр. Стара Загора, 05.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, I-ВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на десети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Генчо Атанасов

при участието на секретаря Живка М. Д.а
като разгледа докладваното от Генчо Атанасов Гражданско дело №
20235530100561 по описа за 2023 година

Предявен е иск с правно основание чл.266, ал.1 от ЗЗД.

Ищецът „МУЛТИ ИНВЕСТ ПЛЮС“ ООД, гр. Стара Загора твърди в исковата си молба, че с ответницата сключили договор за инвестиционно проучване и проектиране, по силата на който ищецът се задължил да изработи технически проект с цел преустройство и делба за обект с адрес: и съпътстващи дейности, подробно описани в приложение № 1 към договора за инвестиционно проучване и проектиране, като уговорили цена в размер на 4 300 лв. Ищецът изпълнил договора точно, но в замяна на това ответницата му изпратила уведомление от 03.11.2020г., с което направила едностранно изявление за разваляне на договора поради пълно неизпълнение от страна на ищеца и го поканила в 10-дневен срок да върне заплатената сума. След това ответницата предявила иск с правно основание чл.55, ал.1, предл.3 ЗЗД и РС - Стара Загора с решение № 586/29.06.2022г. по гр.дело № 20215530105510 уважил предявения иск за сумата от 3180 лв. Ищецът обжалвал това решение и Старозагорският окръжен съд с решение № 13 /11.01.2023 г. по в.т.д. 20225501000428 отхвърлил като неоснователен и недоказан предявения иск от ответницата за сумата от 3180лв., представляваща сума, която ищецът получил на отпаднало основание ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба в съда 01.12.2021г. до окончателното и изплащане, като в мотивите на решението съдът констатирал, че договорните задължения от страна на ищеца били изпълнени. По процесния договор ищцата заплатила 3180 лв., като до настоящия момент не била изплатила и дължала останалата част от договорената сума в размер на 1120 лв. съгласно приложение 1, неразделна част към договора за инвестиционно проучване и проектиране. Ищецът изпълнил договора и очаквал заплащане на цената за извършената услуга. Ищецът моли съда да осъди ответницата М. П. Ж. да му заплати сумата от 1120 лв., представляваща останалата дължима и незаплатена част по сключения между страните договор за инвестиционно проучване и проектиране и приложение 1, неразделна част към същия, ведно със законната лихва върху главницата считано от датата на подаване подаване на исковата

молба в съда до окончателното и изплащане. Претендира разноски.

Ответницата М. П. Ж. заема становище че искът е неоснователен. Вярно било, че през 2018 г. страните се договорили ищецът да изработи технически проект, както и всички дейности за инвестиционно проучване и проектиране, за обект, находящ се в, който бил собственост на ответницата. Тя следвало да преведе авансово сумата 2580 лв., частично плащане 1075 лв. и при приключване на работата остатъка от 645 лв. На място в апартамента дошъл на оглед управителят на фирмата, за да установи състоянието на обекта и базата за работа и да прецени стойността на дейностите и техните срокове. Сключили договор на 01.08.2018 г., като ответницата по посочена сметка на ищеца превела сумата 2580 лв. След подписване на договора дошъл архитект, за да види обекта и да направи проект. Ищецът започнал проектиране, като ответницата подписала нотариално заверено пълномощно на управителя на фирмата. На 26.10.2018 г. превела още 600 лв. по искане на ищеца като частично плащане по договора. Когато се прибрала, установила, че не било извършено нищо в срока по договора. Оказало се, че има много неточности в проекта и такова преустройство не било възможно. Сама отишла в Община Стара Загора и се снабдила с разрешението за строеж, след това се снабдила от фирмата с протоколите от общото събрание на етажната собственост. На 09.12.2019г. получила Заповед № ДК-11-СЗ-13/09.12.2019г на Началник РДНСК Стара Загора, с която бил отменен инвестиционният проект поради множество неточности и грешки. С уведомление, получено от ищеца на 04.11.2020 г., ответницата развалила сключения договор и поискала връщане на дадените суми. С решение по ГД 5510/2021 г. РС - Стара Загора уважил предявения от ответницата иск, но с решение по ВТД 428/2022г това решение било отменено. В Община Стара Загора били представени документи от ищеца, от които се установявало, че не били извършени всички дейности, които да доведат до издаване на удостоверение за въвеждане в експлоатация, както било съгласно Приложение 1 към договора, сключен между страните. От така предявения иск не ставало ясно дали сумата от 1120 лв. била дължима като окончателно плащане по вече изпълнен договор, съгласно т.2 от приложение №1, или частично плащане за извършени дейности по договора. Ответницата счита че искът е неоснователен и следва да бъде оставен без уважение. Претендира за сторените по делото разноски.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, намери за установено следното:

По делото е представен договор за инвестиционно проучване и проектиране от 2018 г., сключен между страните в настоящото производство, с който ответницата е възложила на ищеца да изработи технически проект за обект, находящ се в гр.Стара Загора,, вх.0,, и съпътстващи дейности, подробно описани в приложение №1 към договора. Съгласно чл.7 от договора и приложение №1 към същия възложителят се е задължил да заплати на изпълнителя възнаграждение в размер на 4300 лева за изработеното. Посоченото възнаграждение се формира като сбор от следните единични цени на отделните работи: проектиране – 1610 лв., приблизителни разходи за придвижване на проектната документация – 420 лв., строителен надзор – 1580 лв., приблизителен размер на таксите за строителен надзор и въвеждане в експлоатация – 530 лв., удостоверение за въвеждане в експлоатация, удостоверение за административен адрес и предеклариране в отдел „Местни данъци и такси“ в Община Стара Загора – 160 лв.

С оглед съдържанието на правата и задълженията по горепосочения договор съдът

намира за установено, че между страните е възникнало облигационно правоотношение по договор за изработка. По силата на договора за изработка изпълнителят се задължава на свой риск да изработи нещо съгласно поръчката на другата страна, а последната да заплати възнаграждение – чл.258 от ЗЗД. Основното задължение на възложителя по договора за изработка съгласно разпоредбата на чл.266, ал.1 от ЗЗД е да изплати на изпълнителя възнаграждението за приетата работа. По делото не е спорно, че е ответникът е платил на ищеца сумата 3180 лв. за възнаграждение по договора за инвестиционно проучване и проектиране от 2018 г.

Твърдението на ищеца е, че е изпълнил възложената работа по процесния договор за изработка, поради което му се дължи заплащането на останалата част от уговореното възнаграждение в размер на 1120 лв. Доказването на изпълнението на работата е в тежест на изпълнителя съобразно разпоредбата на чл.154, ал.1 от ГПК. Нито в исковата молба, нито в проведеното по делото о.с.з. ищецът /изпълнител по договора за изработка/ е представил доказателства в подкрепа на твърдените факти, на които основава претенцията си.

В приложеното гр.д.№ 5510/2021 г. по описа на РС – Стара Загора се съдържат писмени доказателства, имащи отношение към въпроса за изпълнението на работата, които могат да се ползват в настоящото производство. По това дело е представен инвестиционен проект от 2018 г. за обект „Апартамент и ателие за творческа дейност - делба и преустройство на апартамент с идентификатор 68850.505.158.1.27. Въз основа на заявление вх.№19-21-496 от 13.11.2019г. и съгласуван и одобрен технически проект на 25.07.2019г. от оправомощени от гл. архитект на Община Стара Загора длъжностни лица по части „Архитектурна“, „Конструктивна“, „ВиК“, „Електрическа“, „Вентилация, отопление и климатизация“ е издадено разрешение за строеж №19-590 от 20.11.2019г. на гл. архитект на Община Стара Загора.

Със заповед № ДК-11-СЗ-13/09.12.2019 г. на РДНСК – Стара Загора са отменени като незаконосъобразни инвестиционен проект, одобрен на 25.07.2019 г., и разрешение за строеж №19-590/20.11.2019 г., издадено от главния архитект на Община Стара Загора за строеж: „Апартамент в ателие за творческа дейност (делба и преустройство на апартамент № 12 в Ателие за творческа дейност дял I-ви със ЗП=45,69 кв.м и прилежащо избено помещение №8 и Апартамент дял II-ри със ЗП=49,38 кв.м и прилежащо таванско помещение №18; общ коридор за двата обекта със ЗП=7,20 кв.м), строеж IV категория, находящ се в по плана на гр. Стара Загора, представляващ поземлен имот с идентификатор 68850.505.158 по КК на гр. Стара Загора, с административен адрес: вх.0,, и възложител М. П. Ж.. Тази заповед е влязла в законна сила на 17.01.2020 г.

На 03.11.2020 г. ответницата е отправила до ищеца изявление за разваляне на договора за инвестиционно проучване и проектиране поради виновно неизпълнение от страна на изпълнителя. Впоследствие възложителят е предявил иск за връщане на дадената по договора сума в размер на 3180 лв., по който е образувано гр.д.№ 5510/2021 г. по описа на РС – Стара Загора. С влязло в сила решение от 11.01.2023 г. по в.т.д.№ 428/2022 г. по описа на ОС – Стара Загора предявеният иск е отхвърлен, тъй като не е налице

неизпълнение на договорните задължения на изпълнителя и правото на разваляне не е упражнено в срока по чл.265 ЗЗД.

От горепосочените писмени доказателства съдът приема за установено, че ответникът е изпълнил задълженията си по приложение № 1 към процесния договор, изразяващи се в проектиране и придвижване на проектната документация. Същият е изготвил инвестиционен проект, който е бил одобрен на 25.07.2019 г., и е било издадено разрешение за строеж №19-590/20.11.2019 г. Действително същите са били отменени с влязла в сила заповед № ДК-11-СЗ-13/09.12.2019 г. на РДНСК – Стара Загора. Следва обаче да се отбележи, че мотивите за отмяната се свързват с допуснати нарушения в процедурата по издаване на строителните книжа /одобрен проект и разрешение за строеж/ поради непредставяне на нотариално заверени съгласия на двама от непосредствените съседи на апартамента, собственост на ищцата, който е подлежал на преустройство, и некоректно съставени протоколи от проведеното ОС на ЕС, където се намира процесният апартамент във връзка със съгласието на ЕС за преустройството. Следователно отмяната не е свързана с недостатъци в работата на изпълнителя по проектирането, поради което възраженията на ответницата в тази насока са неоснователни.

В материалите по настоящото дело, както и в тези по приложеното гр.д.№ 5510/2021 г. по описа на РС – Стара Загора, обаче няма данни ищецът да е изпълнил останалите си задължения по приложение № 1 към договора за инвестиционно проучване и проектиране от 2018 г., а именно: строителен надзор, въвеждане в експлоатация и снабдяване с удостоверение за въвеждане в експлоатация, удостоверение за административен адрес и предеклариране в отдел „Местни данъци и такси“ в Община Стара Загора. Очевидно след изявлението на ответницата от 03.11.2020 г., че разваля договора, същата не е дала на ответника необходимото съдействие да продължи изпълнението на възложената му работа. Забавата на възложителя обаче не дава право на изпълнителя да претендира заплащане на възнаграждение за работи, които не е извършил. Тъй като задължението на ответника е за *facere*, разглежданият случай попада в хипотезата на чл.98 ЗЗД. Съгласно посочената разпоредба длъжникът /изпълнителят „МУЛТИ ИНВЕСТ ПЛЮС“ ООД, гр. Стара Загора / може да се откаже от договора и да иска обезщетение за необходимите разноски, направени поради забавата на кредитора /възложителя М. П. Ж./.

Общата стойност на работите, за които е доказано, че са изпълнени от ответника по договора за инвестиционно проучване и проектиране от 2018 г. съобразно уговорените в приложение №1 цени е 2030 лева и включва: проектиране – 1610 лв., и приблизителни разходи за придвижване на проектната документация – 420 лв. Ответницата е платила на ищеца възнаграждение в размер на 3180 лв., което означава, че задължението е погасено изцяло.

По тези съображения съдът намира, че предявеният иск по чл.266, ал.1 от ЗЗД за заплащане на възнаграждение по договор за инвестиционно проучване и проектиране от 2018 г. в размер на 1120 лева, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на предявяване на иска – 06.02.2023 г., до окончателното ѝ изплащане е неоснователен и

следва да бъде отхвърлен.

Не следва в полза на ответницата да се присъждат претендираните разноски за адвокатско възнаграждение, тъй като до приключване на устните състезания не са представени нито договор за правна защита и съдействие с уговорено адвокатско възнаграждение, нито доказателства за заплащане на такова. Представено е единствено платежно нареждане за превод на сумата 432 лв., в което обаче като основание е посочено „разноски по дело“, поради което не може се заключи, че сумата представлява възнаграждение по договор за правна защита и съдействие. Освен това според определение № 314/26.07.2016 г. на ВКС по ч. гр. дело № 2048/2016 г., ГК, III г.о. „...договорът за правна помощ е основен документ, необходим за доказването на договорените, а в определени случаи и за заплащането на претендираните разноски. Същият съдържа информация не само за страните по него, за размера на договореното възнаграждение, за начина на плащане, а и такава дали възнаграждението е договорено общо за ангажираните адвокати, ако същите са повече от един... Договорът за правна помощ съдържа и информация за делото, по което ще се осъществи процесуалното представителство срещу договореното възнаграждение. С оглед на това представяне на договор за правна помощ, при това преди приключване на делото, по което се присъждат разноски, е основна предпоставка за преценката дължат ли се претендираните от страната разноски за адвокатско възнаграждение.“.

Воден от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „МУЛТИ ИНВЕСТ ПЛЮС“ ООД, гр. Стара Загора, ул. „Веселин Ханчев“ 9, ЕИК 204537601, представляван от Ненко Тодоров Ненов, против М. П. Ж. от гр. Стара Загора, 2..... за заплащане на сумата 1120 лева, представляваща възнаграждение по договор за инвестиционно проучване и проектиране от 2018 г., ведно със законната лихва върху тази сума от датата на предявяване на иска – 06.02.2023 г. до окончателното ѝ изплащане, като неоснователен.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му пред Старозагорския окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Стара Загора: _____